

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898506
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898506.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti povinnému N. V. pre porušenie § 172 ods. 3 zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) o premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988 a Prílohy 2 zákona Spojeného kráľovstva o priestupkoch pri premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988 na neverejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2016 v Bratislave o odvolaní N. W. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2016, sp. zn. 3Ntc/7/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2016, sp. zn. 3Ntc/7/2016, sa z r u š u j e.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 183/2011 Z. z.“) sa o d m i e t a uznať a vykonať rozhodnutie Magistrátneho súdu Warwickshire, Spojené kráľovstvo, zo 6. novembra 2014, č. 1400269980, ktorým bola povinnému N. V., nar. XX. O. XXXX, bytom H. X, R., uložená za porušenie § 172 ods. 3 zákona Spojeného kráľovstva o premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988 a Prílohy 2 zákona Spojeného kráľovstva o priestupkoch pri premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988, ktorého sa dopustil tak, že 31. júla 2014 v Ragby v kraji Warwick bol požiadaný políciou alebo v mene vrchného riaditeľa polície vo Warwickshire a neposkytol informácie vzťahujúce sa k identifikácii vodiča vozidla a to menovite motorového vozidla Ford Focus s číslom H., ktoré sa údajne dopustilo trestného činu, peňažná sankcia v celkovej výške 745,- britských libier.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 16. júna 2016, sp. zn. 3Ntc/7/2016, rozhodol podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. o uznaní a výkone rozhodnutia Magistrátneho súdu Warwickshire zo 6. novembra 2014, č. 1400269980, v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky N. W. uznaný za vinného z porušenia § 172 ods. 3 zákona Spojeného kráľovstva o premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988 a Prílohy 2 zákona Spojeného kráľovstva o priestupkoch pri

premávke na pozemných komunikáciách z roku 1988 na tom skutkovom základe, že 31. júla 2014 v Ragby v kraji Warwick bol požiadaný políciou alebo v mene vrchného riaditeľa polície vo Warwickshire a neposkytol informácie vzťahujúce sa k identifikácii vodiča vozidla a to menovite motorového vozidla Ford Focus s číslom VN53UEB, ktoré sa údajne dopustilo trestného činu, a bola mu uložená peňažná sankcia v celkovej výške 956,60 eura (745,- britských libier).

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol N. W. oznámený doručením jeho rovnopisu 4. júla 2016, podal tento 8. júla 2016 odvolanie. V jeho dôvodoch uviedol, že vo Veľkej Británii žil od septembra 2006, avšak 7. júna 2014 sa letecky natrvalo vrátil na Slovensko, pričom od 10. júna 2014 do 18. augusta 2014 bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Teda 31. júla 2014, kedy bol údajne vyzvaný políciou Veľkej Británie a údajne neposkytol informácie vzťahujúce sa k identifikácii vodiča motorového vozidla Ford Focus s číslom H., sa na území Veľkej Británie nenachádzal. Zároveň zdôraznil, že políciou nebol nikdy vyzvaný a nikdy neobdržal, či už písomne alebo ústne, žiadne predvolanie alebo výzvu. Z týchto dôvodov odvolateľ navrhol zmeniť napadnutý rozsudok ako bezpredmetný a uznať ho za nevinného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade odvolania N. W., ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že toto je dôvodné.

Podľa § 4 zák. č. 183/2011 Z. z. rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem.

Podľa § 5 zák. č. 183/2011 Z. z. súd pri overovaní skutočností podľa § 3 a 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. ak k osvedčeniu nie je pripojené rozhodnutie o peňažnej sankcii alebo ak osvedčenie nie je preložené do jazyka podľa § 17, ministerstvo nepostupuje podľa odseku 1, ale vyzve justičný orgán štátu pôvodu na odstránenie zistených nedostatkov v lehote do 90 dní od doručenia výzvy na doplnenie. Ak justičný orgán štátu pôvodu zistené nedostatky v ustanovenej lehote neodstráni, vráti ministerstvo vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia, o čom ho vopred informuje; ministerstvo vráti vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia aj vtedy, ak osvedčenie vydal orgán, ktorý nie je príslušný na jeho vydanie, alebo ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa tohto zákona.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z. z. uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone.

Podľa § 12 ods. 3 zák. č. 183/2011 Z. z. ak je daný dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie.

Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zák. č. 183/2011 Z. z. osvedčenie adresované orgánom Slovenskej republiky možno k ďalšiemu konaniu prijať, ak je vyhotovené v štátnom jazyku. Preklad rozhodnutia o peňažnej sankcii a ostatných písomností sa nevyžaduje.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základný podklad pre uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcie tvoria údaje uvedené justičným orgánom štátu pôvodu v osvedčení, ktoré musí byť (na

rozdiel od ostatných písomností) v zásade vyhotovené v slovenskom jazyku. Súd pritom môže pri overovaní podmienok uznania a výkonu rozhodnutia vychádzať aj z vlastných zistení, nie je však oprávnený takto získanými poznatkami dopĺňať alebo dokonca meniť údaje uvedené v osvedčení. Ak totiž na základe takéhoto overenia zistí, že osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné pre vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone alebo ak rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá osvedčeniu, musí najprv požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, prípadne o dodatočné informácie a pokiaľ ani po takomto postupe nedôjde k odstráneniu zistených nedostatkov, je podľa slovenskej právnej úpravy povinný uznanie a výkon rozhodnutia odmietnuť.

V nadväznosti na uvedené je vo vzťahu k preskúmvanej veci potrebné poukázať v prvom rade na to, že v časti f) osvedčenia je ako povinný uvedená fyzická osoba „Priezvisko: N., Meno: V. ... Dátum narodenia: XX/XX/XXXX ... Posledná známa adresa: X H. R. XXX XX E. A. ... Zvyčajné bydlisko vo vykonávajúcom štáte: X H. R. XXX XX E. A.“, bez bližšej identifikácie napr. rodným číslom v zmysle formulára osvedčenia alebo číslom dokladu totožnosti. Naproti tomu v pripojenom výpise zo záznamu z registra Magistrátneho súdu Coventry a Warwickshire, ktorého preklad si najvyšší súd v rámci odvolacieho konania zabezpečil, je ako povinný uvedený „Pán N. V., R., XX T. A. A., X., V. XAG, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX“.

Z obsahu predloženého spisu ďalej vyplýva, že osoba uvedená v osvedčení nemá na území Slovenskej republiky evidovaný žiaden pobyt, pričom podľa osvedčenia dôvodom zaslania rozhodnutia je iba zvyčajný pobyt povinného v Slovenskej republike. Na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii voči osobe uvedenej v osvedčení tak nie je daná právomoc slovenských súdov v zmysle § 4 zák. č. 183/2011 Z. z. a teda bolo namieste vec postupom podľa § 10 ods. 2 tohto zákona prostredníctvom ministerstva spravodlivosti bez vybavenia vrátiť justičnému orgánu štátu pôvodu.

Pokiaľ súd prvého stupňa takto nepostupoval, mal po vlastnom zistení, že na adrese uvedenej v osvedčení má evidovaný trvalý pobyt N. W., nar. XX. O. XXXX, prinajmenšom požiadať justičný orgán štátu pôvodu o opravu vydaného osvedčenia. V žiadnom prípade nebol oprávnený nahradiť údaje v osvedčení svojimi poznatkami o mene, priezvisku a dátume narodenia povinného.

Z tohto dôvodu najvyšší súd ešte pred rozhodnutím o odvolaní požiadal príslušný justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko k vyššie uvedenému nesúladu medzi osvedčením a rozhodnutím o peňažnej sankcii a prípadnú opravu osvedčenia. Súčasne, reagujúc na tvrdenie odvolateľa, že v čase skutku sa už nenachádzal na území Spojeného kráľovstva, požiadal aj o bezodkladné zaslanie informácie ako a na základe akého dokladu bola povinná osoba stotožnená a v súlade s formulárom osvedčenia aj o doplnenie jej rodného čísla. Príslušný justičný orgán štátu pôvodu na túto žiadosť odoslanú 12. augusta 2016 vôbec nereagoval.

Najvyšší súd preto zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii z dôvodu, že toto zjavne nezodpovedá osvedčeniu, ktoré navyše neobsahuje údaje potrebné na spoľahlivú identifikáciu povinného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.